

Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Ὅταν ὁ Ἰωάννης ἦτο πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀποστολῆς του, ἔλεγε, «Ποιὸς νομίζετε ὅτι εἶμαι; Ὅχι, δὲν εἶμαι ἐγώ· ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ ἐμέ ἔρχεται ἕνας, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ πόδια του».

Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι μεταξύ σας εἴσθε ἐκ τῶν φοβουμένων τὸν Θεόν, σ' ἐσᾶς ἐστάλη τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας αὐτῆς· διότι οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντές των ἠγνόησαν αὐτόν, καὶ ἔτσι καταδικάσαντες αὐτόν ἐπραγματοποίησαν τὰ λόγια τῶν προφητῶν ποὺ διαβάζονται κάθε Σάββατον, καὶ χωρὶς νὰ βροῦν καμμίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτον νὰ θανατωθῆ.

Ὅταν ἐξεπλήρωσαν ὅλα ὅσα εἶχαν γραφῆ δι' αὐτόν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸν σταυρὸν καὶ τὸν ἔβαλαν σὲ μνημεῖον. Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, καὶ κατὰ τὸ διάστημα πολλῶν ἡμερῶν ἐφανερώθηκε εἰς ἐκείνους ποὺ εἶχαν ἀνεβῆ μαζί του ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι μάρτυρές του εἰς τὸν λαόν.

Καὶ ἡμεῖς σᾶς φέρομεν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν, ποὺ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας, τὴν ἐπραγματοποίησε σ' ἐμᾶς τοὺς ἀπογόνους των μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰησοῦν.